

OBRÁZKOVÉ ČTENÍ

Nejkrásnější BAJKY

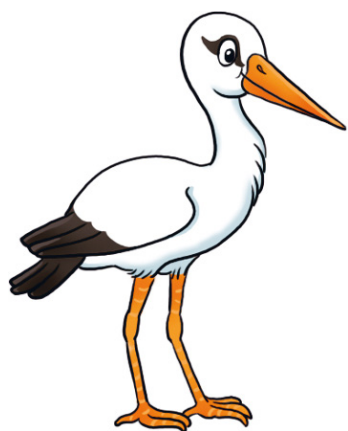

Ilustrace

Veronika Balcarová

Barbora Stluková

bambook

OBSAH

Liška a vrána	5
Kyselé hrozny.....	11
Žabí král.....	15
Liška a čáp	19
Zajíc a želva	25
O dvou myších	29
Osel a vlk	37
Lev a osel.....	41
Lev a myš	45
Mravenec a cvrček.....	53

LIŠKA A VRÁNA

PO SOBOTNÍCH TRZÍCH BYLO VE VŽDYCKY VESELO. NA

NÁVES SE SEBĚHLI A A I

A VŠICHNI BEDLIVĚ SLEDOVALI, CO KUPCŮM SPADNE POD

NEBO NAKUPUJÍCÍM VYPADNE Z ČI Z . MAJÍ

NEJRADŠÍ A A , MLSAJÍ A

A S SE NADŠENĚ VRHNOU NA NEBO .

LESNÍ ZVÍŘÁTKA TĚM VESNICKÝM OBČAS ZÁVIDĚLA. V LESE

MOHLA NAJÍT TAK AKORÁT , NEBO , A TAK

NETRPĚLIVĚ ČEKALA, AŽ SE KUPCI V ROZLOUČÍ A VYDAJÍ

SE PŘES JEJICH ZPÁTKY K DOMOVU. POSÍLENÍ SI

KUPCI NEVŠIMLI, KDYŽ JIM OBČAS , , ,

NEBO SPADLY Z . HNED PŘIBĚHLA ,

NEBO

A RYCHLE ZMIZELI S KOŘISTÍ

V HOUŠTÍ.

DNES JEL Z TRHU UNAVENÝ MLÉKAŘ A ANI SI NEVŠIML, ŽE

JEHO

NAJELO NA VELKÝ

UPROSTŘED

A Z VOZU SE SKUTÁLEL VOŇAVÝ

. ZRZAVÁ

SCHOVANÁ

V

NA NIC NEČEKALA A VRHLA SE NA TU DOBROTU. ALE

ZNIČEHONIC PŘILETĚLA

A LIŠCE PŘÍMO PŘED

ODNESLA. A VŠECHNA ZVÍŘÁTKA SE ZASTAVILA A OBDIVOVALA

ŠIKOVNOU

LIŠKA ZASKŘÍPALA

. „TY VRÁNO JEDNA...“ SPUSTILA

ZHURTA.

SE ROZHlíŽELA NA VŠECHNY STRANY JAKO

KRÁLOVNA, KŘÍDLY SI UPRAVILA

A POHLÉDLA NA

S POHRDÁNÍM. „TA JE TAK PYŠNÁ,“ POMYSLELA SI

, „TOHO

BY SE DALO VYUŽÍT.“ MOC DOBŘE VĚDĚLA, ŽE PÝCHA ZASLEPUJE.

„TY, ...“ SPUSTILA ZNOVU, ALE TEĎ UŽ MILE A LASKAVĚ,

„JEŠTĚ NIKDY JSEM NEVIDĚLA NĚKOHU TAKHLE RYCHLE PŘILETĚT

A SEBRAT NĚCO ZE ZEMĚ. K NEUVĚŘENÍ! A JAK JSI RYCHLE

ZASE VYLÉTLA NA , JAKO .“ VRÁNA SI NA

POPOSEDLA A BYLO VIDĚT, ŽE JÍ POCHVALA DĚLÁ DOBŘE.

S NAPĚTÍM POSLOUCHALA, CO JEŠTĚ ŘEKNE. JEN JÍ BYLO

DIVNÉ, PROČ NECHCE JEJÍ . VŽDYŤ JÍ HO SEBRALA

PŘED .

„A JAK JSI KRÁSNÁ,“ POKRAČOVALA . „KRÁSNĚJŠÍHO

PTÁČKA JSEM SNAD JEŠTĚ NEVIDĚLA! SE TI TRPYTÍ

A LESKNE JAKO , JE KRÁSNĚ ČERNÉ, JAKO !

TA ELEGANTNÍ KŘIVKA ! A TVOJE , TY JSOU

JAKO STUDNÝ MOUDROSTI, A PŘITOM ŽIVÉ A MILÉ.“

ZAČALA POPOCHÁZET PO

A POMYSLELA SI:

„VŽDYCKY MI VŠICHNI ŘÍKALI, ŽE

JSOU ZLÉ A JENOM

ŠKODÍ, ALE TAHLE JE MOC MILÁ! MOHLY BYCHOM BÝT

I KAMARÁDKY.“

SI VŠIMLA, ŽE

HLTÁ KAŽDÉ JEJÍ SLOVO,

A POKRAČOVALA: V TAKHLE KRÁSNÉM TĚLE JE JISTĚ I KRÁSNÁ

DUŠE. JE NA TOBĚ VIDĚT, ŽE BY SES ROZDALA. VŠAK JÁ VÍM, ŽE

MÁŠ I NÁDHERNÝ HLAS.“

BYLA NADŠENÁ. NĚCO TAKOVÉHO JÍ JEŠTĚ NIKDO

NEŘEKL. PŘITOM ONA SI TAKÉ MYSLÍ, ŽE MÁ HLAS KRÁSNÝ.

A POKRAČOVALA: „NEMOHLA BYS MI ZAZPÍVAT PÁR

MILÁ

? TAK RÁDA BYCH TVŮJ HLAS SLYŠELA.“

SI NA

POPOSEDLA A PŘEMÝŠLELA, JAKOU

PÍSNÍ POTĚŠÍ. ZVEDLA JAKO NA KONCERTĚ, VŠE

V OKOLÍ ZTICHLA A POSLOUCHALO. OTEVŘELA

A Z JEJÍHO NITRA SE OZVALO KŘAPLAVÉ „KRÁ, KRÁÁÁ!“ PYŠNĚ SE

PODÍVALA NA . TA JEN POČKALA, AŽ ZE

VYPADNE , SEBRALA HO A ZMIZELA V HUSTÉM .

 POSMUTNĚLA: „ŘÍKALA, ŽE JSEM ŠIKOVNÁ A KRÁSNÁ, ALE

ŠLO JÍ JEN O .“

VŠECHNA SE ROZESMÁLA – JAK HLOUPÁ JE TA

, NECHÁ SI LICHOTIT A ZPÍVAT NEUMÍ.

KYSELÉ HROZNY

TO JSEM ALE CHYTRÁ, JAKO , RADOVALA SE .

DOJEDLA A UTŘELA SI . TEĎ BY TO OVŠEM CHTĚLO

NĚJAKÝ ZÁKUSEK, POMYSLELA SI. BĚŽELA K A TĚŠILA

SE NA SADY PLNÉ A NA NICH , ,

A . U PRVNÍ VŠAK ZAHLEDLA JEŠTĚ NĚCO

LÁKAVĚJŠÍHO – PŘES VYSOKOU PŘESAHUJE RÉVA A Z NÍ VISÍ

KRÁSNÉ . TO JE TO PRAVÉ, ZARADOVALA SE .

SLAĎOUČKÉ SE K BÁJEČNĚ HODÍ. PŘIBĚHLA K ZÍDCE,

ALE NAJEDNOU VYPADALY HROZNĚ VYSOKO.

POVYSKOČILA, JENŽE BYLY OPRAVDU VYSOKO.

ZAČALA ŠPLHAT PO , ALE JEJÍ MALÉ TO NEDOKÁZALY

A SVALILA SE POD NEDALEKÝ . TO JE NÁPAD! VYŠPLHÁM

NA TEN A Z NĚJ UŽ NA DOSÁHNU.

ALE SI NEVŠIMLA, ŽE NA KEŘI JSOU . KDYBY ŠÍPKY

VIDĚLA, HNED BY JÍ DOŠLO, ŽE NA BUDOU I .

PRODÍRALA SE MEZI S OSTRÝMI A BRZY MĚLA

CELÝ PODRÁPANÝ. VYLEZLA Z KEŘE, OLIZOVALA SI

A SKUČELA, KDYŽ VTOM JÍ PADL DO OKA STARÝ . PŘIVLEKLA

HO K A Z POSLEDNÍCH SIL JEJ OPŘELA. VYLEZLA NA PRVNÍ

 A TROCHU SE ZAPOTÁCELA, VYLEZLA NA DRUHOU

A KŘUP, KŘUP, SKÁCELA DOLŮ.

 LEŽELA POD CELÁ ZMOŽENÁ A POZOROVALA, JAK

SE NA VRCHOLU POHUPUJÍ. MOŽNÁ NEJSOU TAK SLADKÉ,

JAK JSEM SI MYSLELA. TY MALÉ NA OKRAJI VYPADAJÍ

ÚPLNĚ ZELENÉ. VŽDYŤ TY JSOU URČITĚ KYSELÉ!

JEŠTĚ ŽE JSEM NA TO PŘIŠLA VČAS A NEPŘEJEDLA SE KYSELÝMI

, BOLELO BY MĚ BŘÍŠKO. A

SE, UNAVENÁ, ALE

NADŠENÁ SVOU CHYTROSTÍ, ODPLAZILA ZPÁTKY DO

ZE SADU PŘICHÁZEL PO PRÁCI

. ZADÍVAL SE S LÁSKOU NA

SVÉ

A OCHUTNAL JE: „TY JSOU ALE SLAĎOUČKÉ,“ USMÁL SE

SPOKOJENĚ.

ŽABÍ KRÁL

ZNÁTE ? TY MALÉ, ZELENÉ, ROZPUSTILÉ ŠTĚBETALKY?

V PODVEČER U SPUSTÍ KONCERT, POSEDÁVAJÍ NA

 LEKNÍNŮ A ZPÍVAJÍ PRO RADOST. POKUD VŠAK

TAKHLE ŠTĚBETAJÍ OD RÁNA DO , V OKOLÍ UŽ TO NIKOMU

HUDBU NEPŘIPOMÍNÁ. KDYŽ SE SCHOVÁTE DO , MŮŽETE

SLYŠET, ŽE SE VLASTNĚ POŘÁD HÁDAJÍ.

„PUŠŤ MĚ NA TEN , JÁ HO VIDĚLA PRVNÍ,“ KŘIČÍ JEDNA.

„NE, TOHLE JE MŮJ ,“ KŘIČÍ DRUHÁ. „PŘESTAŇTE TU

KŘIČET,“ VOLAJÍ DALŠÍ A DALŠÍ A NA JINÉM UŽ SE HÁDAJÍ

O NĚČEM JINÉM.

„POTŘEBUJEME ,“ PRONESLA NEJVĚTŠÍ NA VELKÉM

 . „KRÁLE, KTERÝ NÁS ROZSOUDÍ A POTRESTÁ NEHODNĚ.

„ALE KDE VEZMEME?“ SPUSTILY VŠECHNY .

„KDO BUDE KRÁL?“ „KDE HO NAJDEME?“ „BOŽE, POMOZ NÁM
NAJÍT !“

NAD PŘIPLUL OBROVSKÝ , USMÁL SE A ŘEKL. „JÁ

JSEM BŮH, CO SI PŘEJETE?“ VŠECHNY RÁZEM ZMLKLY,

SCHOVALY SE V I POD KVĚTY . NEJODVÁŽNĚJŠÍ

SPUSTILA: „DEJ NÁM, BOŽE, . BUDE NÁM RADIT, BUDE NÁS

SOUDIT A BUDE TRESTAT TY NEHODNÉ Z NÁS.“

BŮH DLOUHO NEPŘEMÝŠLEL, Z SE VYSUNULY DVĚ

DLOUHÉ , VZALY , KTERÝ LEŽEL V A HODILY

JEJ DOPROSTŘED . DO ŽAB JAKO KDYŽ STŘELÍ – JEDNA

ZA DRUHOU NASKÁKALY DO A ZA NIMI SE DĚLALA

OBROVSKÁ . MRAK SE ZASMÁL A ODPLUL PRYČ.

UPROSTŘED PLAVAL VELKÝ A VŠUDE

ZAVLÁDL KLID A MÍR. CELÝ DEN ŽÁDNÉ ŠTĚBETÁNÍ A KVĚTY

A LISTY SI KLIDNĚ PLULY NA HLADINĚ. NAD SE
VZNÁŠELY A POTÁPKY, SVÍTILO A NA
NA BŘEHU NARÁŽELY .

DRUHÝ DEN SE VŠAK JEDEN Z LISTŮ POHNUL
A VYKOUKLY ZPOD NĚJ DVĚ VELKÉ . TO NEJVĚTŠÍ
NEVYDRŽELA ZVĚDAVOSTÍ A CHTĚLA VIDĚT . JENŽE
UPROSTŘED PLUL POUZE STARÝ , ŽÁDNÝ KRÁL.

HNED SPUSTILA POVYK: „VŠICHNI SEM, NÁSTUP!“ A ZE VŠECH
STRAN SE ZAČALY HRNOUT , SKÁKALY PO
I A VYKŘIKOVALY: „JAK JE TOHLE MOŽNÉ? TO SI Z NÁS
BŮH DĚLÁ LEGRACI? COPAK TOHLE JE NĚJAKÝ ?“ ALE
DLOUHO NEPOKŘIKOVALY, NAD ZASE PŘIPLUL TEN
VELKÝ . „CO SE VÁM NELÍBÍ?“ ZEPTAL SE.

„ŽÁDALY JSME O A DOSTALY JSME STARÝ . TY
NEJSI ŽÁDNÝ BŮH, NÁS NEROZSOUDÍ ANI NEPOTRESTÁ,“
VOLALA NEJVĚTŠÍ . A PŘISVĚDČIL: „MÁŠ PRAVDU,
TENHLE JE NA VÁS MOC HODNÝ. POŠLU VÁM KRÁLE,
JAKÉHO SI ZASLOUŽÍTE,“ A ODPLUL.

NAJEDNOU SE ROZHRNULO A NA DLOUHÝCH KRÁČEL

KRÁL S DLOUHÝM .

„ALE TO JE !“ VYKŘIKLA NEJVĚTŠÍ ŽÁBA. SI JÍ HNED

VŠIML. DLOUHO SE NEROZMÝŠLEL A SPOLKNUL.

OD TÉ DOBY JE ŽABÍM KRÁLEM.

LIŠKA A ČÁP

DLOUHÝM KRKEM ROZHRNUL , PŘIBLÍŽIL SE

NA SVÝCH ŠTÍHLÝCH

A NAJEDNOU ŽBLUŇK, ŽBLUŇK,

VŠECHNY

SE PŘED NÍM SCHOVALY DO , POD

I DO

.

BYL KLIDNÝ. STÁL NA JEDNÉ

A ROZHLÍŽEL SE. CO CHVÍLI ZABOŘIL SVŮJ DLOUHÝ

POD HLADINU

NEBO DO HUSTÉHO

A ZAŠÁTRAL.

A POKAŽDÉ KDYŽ

VYNOŘIL, TŘEPOTALA SE NA KONCI

ZOBÁKU

NEBO TŘEBA

. Z HOUŠTINY

U

POZOROVALA ČÁPA

.

„TAK

MÁŠ

ŠIKOVNÝ,“ POMYSLELA SI, „JENŽE JÁ JSEM CHYTRÁ A JEŠTĚ

VTIPNÁ. POČKEJ, Z TEBE SI VYSTŘELÍM STEJNĚ JAKO Z

“

PŘIBLÍŽILA SE K

A PUSTILA SE S

DO HOVORU:

„BUĎ ZDRÁV, , TY ŽABÍ . NEPŘEJEDLY SE TI UŽ
TROCHU TY , A ?“

„A VÍŠ ŽE DOCELA ANO? PŘEMÝŠLEL JSEM O MALÉ ZMĚNĚ,
POSLEDNÍ DOBOU MÁM CHUŤ NA KAŠÍ.“

„?“ VYKŘIKLA , „TO JE NÁHODA, ZROVNA MÁM DNES

 K VEČEŘI. MŮŽU TĚ POZVAT? UDĚLÁME SI KRÁSNÝ VEČER.“

 BYL TROCHU PŘEKVAPENÝ, ALE MĚL RADOST, ŽE MÁ TAK
HODNOU SOUSEDKU.

VEČER PŘIŠEL K LIŠČÍ A JEJ UŽ VÍTALA. „UDĚLEJ SI

POHODLÍ, MILÝ SOUSEDE, A DEJ SI SE MNOU , JE MÁSLEM

MAŠTĚNÁ A SLAZENÁ,“ USMÍVALA SE VYTÁHLA Z DVA

MĚLKÉ S KAŠÍ.

 ZKUSIL ŠPIČKOU NABRAT TROCHU , ALE